

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De rebus quibus fruendum est vel vtendum, & de his quæ fruuntur &
vtuntur. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Lib. 5° loc.
citatius.*

Quod enim nulla res est, ut in eodē Augustin. ait, omnino nihil est. Nō autē ediuersò omnis res si-
gnū est: quia non adhibetur ad significandū ali-
quid. Cumq; his intenderit theologorum specu-
latio studiosa atq; modesta, diuinam scripturam,
formā pr̄scriptam in doctrina tenere aduertet.
De his ergo nobis aditum ad res diuinās aliquate
nus intelligendas, Deo duce, aperire volētib⁹ dis-
serēdū est: & primum de rebus, postea de signis
differemus.

*De rebus
quibus fru-
endū est,
lib. 1. c. 3.
de doct.
Christ.
Lib. 1. c. 3.*

*Aug. cap. 4,
eiusdem i.
1. de doctr.*

*Lib. 1. cap. 5.
de doctr.*

*Lib. 1. ca. 4.
eiusdem li.
Rom. 1. ca.
Caput 2. li. 1.
de doctri.*

Derebus communiter agit.

B

ID ERGO in rebus cōsiderandum est: ut in eo-
dem Aug. ait: quod res aliæ sunt quibus fruendū
est, aliæ quibus vtendū est, aliæ quæ fruūtur &
vtuntur. Ille quibus fruendū est, nos beatos fa-
ciunt: isti quibus vtendū est, tendentes ad beatifi-
tudinem adiuuamur, & quasi adminiculamur, ut
ad illas res, quæ nos beatos faciūt, peruenire, eisq;
inhærere possimus. Res verò quæ fruūtur & vtū-
tur, nos sum⁹: quasi inter vrasq; cōstituti, & an-
geli, & sancti. FR VI autem est amore alicui rei in-
hærere propter seipsum. VTI vero, id q; in vsum
venerit referre: ad obtainendum illud quo fruen-
dū est: alias abuti est, nō vti: nam vlus illicitus,
abusus vel abusio nominari debet. Res igitur qui
bus fruendū est, sunt pater & filius & Spirit⁹ san-
ctus. Eadē tamē trinitas quædam summa res est,
communisq; omnibus fruentibus: ea si tamen res
dicī debet, & non rerum omniū causa: si tamen &
causa. Non enim facile potest inueniri nomen q;
tantæ excellentiæ conueniat, nisi quod melius di-
citur trinitas h̄ec vnuſ Deus. Res autē quibus vtē-
dū est, mundus est, & in eo creata. Vnde Aug. in
eodem. Utēdū est hoc mundo non fruendū, ut
inuisibilia Dei per ea quæ facta sunt, intellecta & co-
spiciantur, id est, ut de temporalibus eterna ca-
piantur. Item in eodem, In omnibus rebus ille tā-
tum

tum sunt quibus fruendum est, quæ æternæ & in- *Cap. 10. lib.*
 commutabiles sunt: cæteris autem vtendum est, *10. de trin.*
 ut ad illarum perfractionem perueniatur. Itē Au- *tom. 3.*
 gust. in 10. lib. de trinit: fruimur cognitis, in qui-
 bus ipsis proper se voluntas delectata conquiescit:
 vtimur verò eis, quæ ad aliud referimus, quo
 fruendum est.

Item quid intersit inter frui & vti aliter
 quam supra.

C Cap. 11.

N O T A N D V M verò quod idē Aug. in lib. 10.
B detrin. aliter quam supra accipiens vti & frui, sic
 dicit, Vti est assumere aliquid in facultatē volun-
 tatis. Frui autē est, vti cum gaudio; nō adhuc spei,
 sed iam rei: ideoq; omnis qui fruitur, vtitur: assu-
 mit enim aliquid in facultatem volūtatis cum fi-
 ne delectationis. Non autem omnis qui vtitur, &
 fruitur, si id quod in facultatē volūtatis assumit,
 nō propter ipsū, sed propter aliud appetit. Et at-
 tende, quia videtur August. dicere illos frui tan-
 tum, qui in re gaudent, nō iam in spe: & ita in hac
 vita non videmur frui, sed tantum vti, vbi gaude-
 mus in spē cum supra dictum sit, Frui esse amore
 inhærere alicui rei propter se: qualiter etiam hic
 multi adhærent Deo.

Determinatio eorum quæ videntur contraria. *D 1. Cor. 13. d.*

HÆC ergo quæ sibi contradicere videntur, sic
 determinam⁹: dicētes, nos & hic, & in futuro frui:
 sed ibi proprie, & perfectè, & plenè vbi per speciem
 videbimus quo fruemur: hic autē dum in spē am-
 bulamus, fruimur quidem, sed nō adeo plenè. vn-
 dē in libr. 10. de trin. Fruimur cognitis in quibus
 volūtas ipsis propter seipsum delectata conquies- *Cap. 10.*
 cit. Idem in lib. de doctr. Christ. ait, Angeli illo fru- *Lib. 1. ca. 30.*
 entes iam beati sunt, quo & nos frui desideramus:
 & quātū in hac vita iam fruimur, vel per speculū,
 vel in ænigmate, tāto nostram peregrinationē, &
 tolerabili⁹ sustinemus, & ardētius finire cupimus.